

BOGDAN VENED:

V SMRTNI SENCI.

BALTIŠKA POVEST.

XIX.

Davi je pa slanica padla.
Pa ne na zelene travnike.
Na Krutovo srce.
Tako je bil vesel mladi
bodriški nadknez, ko je raz-
puščal izpred Labinbrega
svojo vojno, misleč, da se
mu ni več treba bati Magnusovega pre-
hoda čez Labo reko, ko se je vojvodič
vendar umaknil na jug. Z drobnimi ptički,
s krilovitimi vetrovi, z jadrnimi oblačicami
bi bil najrajši kar ne mudoma poletel v Vele-
gost k milici Slavici, da bi jo zopet videl
in jo zopet poizkušal pregovoriti, naj obrne
svoj pogled zopet k starim slovenskim bo-
govom in — k njemu. Pa je dobil obvestilo
in naročilo, da mora hitro v Ljubek. Prišli
so sli njegovega očeta, rujanskega kneza
Grina, s poročilom, da je otec prišel v Lju-
bek in ga nestrpno čaka tam: naj pohiti
tja prej kot more. Kaj je hotel? Moral je iti.
In kaj je izvedel v Ljubeku?

Otec mu je povedal, da ga je prišel ob-
iskat obenem mu pa sporočiti važnih stvari.

Njegove trgovske ladje — tako je pripo-
vedoval — so videle v zadnjih dneh v dan-

skih pristaniščih nenavadno živahno gibanje
in velike bojne priprave danskih bojnih
ladij. Kam misli mahiniti Sven Astridson z
njimi? Nad Norvežane pač ne: tja mu ne puste
njegovi vazali. Na Angleško tudi ne: nima
tam kaj iskati; črne zemljice vendar ne bode
iskal za svoje vojnike na tako daljnih tleh,
angleški kralj Harald pa — kakor splošno
znano — ne pozna lepše zabave in krasnejšega
razvedrila, kakor tujcem vsiljivcem kopati v
črni zemljici hladne grobe. Nad Slovence
pojde, nad Bodriče ali Ljutiče. Najbrže nad
Bodriče, da svojo hčer Sirito zopet posadi
na bodriški prestol. Krut naj bode torej s
svojci Bodriči pripravljen na napad s severne
strani. Kar ima njegovega rujanskega bro-
dovja v ljubeškem pristaniču, naj ga le še
svobodno obdrži, saj ima on doma pred
Rujano še dovolj ladij, da se lahko postavi v
bran slehernemu sovražniku. Naj Krut le z
vsemi močmi brani lepo knezovino bodriško!

Pa je moral mladi bodriški nadknez ostati
v Ljubeku in pričakovati morebitnega dan-
skega napada.

Toda tega ni pričakal, dasi ga je pričako-
val nekam vesel, češ da bode to zopet pri-
lika, da se proslavi z bojno slavo. Pričakal